

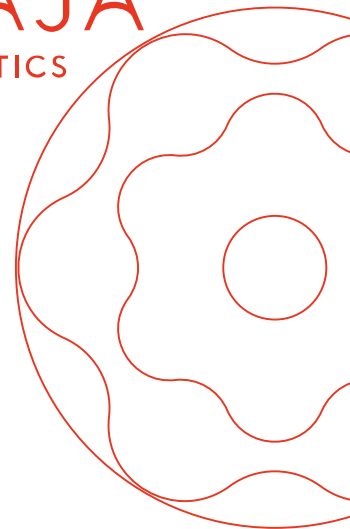
OBJEKT: Aiandi tee 20 maaüksuse detailplaneering
Lohkva küla, Luunja vald, Tartu maakond (katastritunnus
43201:001:0410)

TELLIJA: 1Partner Arendus OÜ

ALUSDOKUMENT: Terviseameti 28.09.2026 kiri nr 9.3-1/26/1868-5

MÕÕTMISPROTOKOLL: Kajaja Acoustics OÜ 14.09.2026 nr 26332-01, mõõtmisprotokoll
26332-20260827-P01 (akrediteeritud katselabor L297)

KAJAJA
ACOUSTICS

EKSPERTSEISUKOHT TERVISEAMETI MITTEKOOSKÕLASTUSELE

1. KOKKUVÖTLIK SEISUKOHT

Terviseameti mittekooskõlastus ei ole põhjendatud.

Aiandi tee 20 kinnistul teostatud akrediteeritud müramõõtmine (mõõtmisprotokoll 26332-20260827-P01) tõendab, et olemasolev tööstusmüra keskkond vastab kavandatava elamufunktsiooni asukohas II kategooria elamumaa normtasemetele – seda olemasolevas olukorras, ilma planeeringuga kavandatavate täiendavate leevendusmeetmeteta. Terviseameti kirjas esitatud täiendavad nõuded mõõtmisprotokolli sisule on ühelt poolt akrediteeritud mõõtmise metoodikaga vastuolus ja teiselt poolt juba tõendatud normtasemetele vastavust arvestades mittevajalikud.

Nõue hinnata tootmismüra „maksimaalsete tasemete ja lühiajaliste sündmuste“ kaudu on õiguslikult aluseta, kuna määrus nr 71 ei sätesta tööstusmüra maksimaalse mürataseme jaoks indikaatorit, hindamisperioodi ega määramismetoodikat.

2. MÕÕTMISPROTOKOLL TÕENDAB VASTAVUSE

Mõõtmine teostati kavandatava elamufunktsiooni asukohas mõõtmispunktis MP 1, 24 tunni vältel, 1. täpsusklassi müramõõdikuga NTi Audio XL2-TA (mikrofon M2230, kalibraator CAL200), standardite EVS-ISO 1996-1:2017 ja EVS-ISO 1996-2:2017 järgi, EAK akrediteeritud katselaboris L297 (EVS-EN ISO/IEC 17025:2017). Mõõtmispunkt valiti kavandatava elamuala iseloomulikus asukohas planeeringuala idaosas ehk tööstusala poolisel küljel, nii et mõõtetulemus iseloomustaks kavandatavate ridaelamute ja nende õuealade müraolukorda esinduslikult (määruse nr 71 § 8 lg 2).

Tootmisalale jäävad kavandatavatest ridaelamutest lähemale elamumaa sihtotstarbega kinnistud Aiandi tee 16 (hoonestatud elamumaa) ja Aiandi tee 2 (hoonestamata elamumaa). Müraallikate valdajad peavad juba praegu tagama, et nendel II kategooria aladel ei ületataks müra normtaseme (AÕKS § 59). Kavandatavad ridaelamud jäävad samadest müraallikatest kaugemale ning nende müraolukord on seetõttu eeldatavalt soodsam kui nimetatud kinnistutel. Õiguskantsleri hinnangul ei ole õige, kui Terviseameti seisukohtade põhjal saab järeldada, et olemasolevates hoonetes võivad inimesed elada, kuid uusi elamuid samasse piirkonda ehitada ei või.

Tulemused võrrelduna määruse nr 71 lisa 1 II kategooria tööstusmüra normtasemetega on toodud TABELIS 1.

TABEL 1 Mõõtmistulemused võrrelduna II kategooria tööstusmüra normtasemetega

Näitaja	Normtase	Tulemus	Vastavus
Tööstusmüra päevane hinnatud tase L_d	60 dB	48 dB	vastab (varu 12 dB)

Näitaja	Normtase	Tulemus	Vastavus
Tööstusmüra öine hinnatud tase L_n	45 dB	– (ei ole üldfoonist eristatav)	vastab

Päevane hinnatud tase $L_d = 48$ dB (sisaldab öhtuse perioodi +5 dB parandustegurit) jääb normtasemest 60 dB madalamale 12 dB võrra. Öist tööstusmüra ei olnud võimalik üldisest foonist (mille tase jäi öötundidel vahemikku 40–45 dB) eristada, mistõttu tööstusmüra öine osa jääb sellest tingimata allapoole ja alla öönormi 45 dB. Öise ajavahemiku L_n märges „–“ ei tähenda tõendi puudumist, vaid on tõend, et eristatavat tööstusmüra öösel ei esine. Mõõdetud müratase sisaldab lisaks tööstusmürale ka ca 200 m kaugusel paikneva Tartu–Räpina–Värska tee (tugimaantee nr 45) liiklusmüra ning loodushelid, mistõttu tööstusmüra osa jääb mõõdetud hinnatud tasemest madalamale. Mõõdetud müra ei ole standardi EVS-ISO 1996-2:2017 lisa K alusel tonaalne.

Samas asukohas teostas ajavahemikul 11–12.05.2026 lühiajalised mõõtmised ka TalTechi Ärikorralduse instituudi ergonoomialabor (mõõtmisprotokoll nr 20260529). Väliskeskkonnamüra mõõtmine jääb selle labori akrediteerimisulatuselt välja, mistõttu ei ole see vastavushindamise alus, kuid seda saab käsitleda indikatiivse sõltumatu tulemusena. Mõõdetud ekvivalenttasemed olid päeval ajal 47 dB ja 53 dB ning öisel ajal 42–43 dB (punktid P1 ja P2) ehk samuti allpool II kategooria tööstusmüra piirväärtusi (60/45 dB). Mõõtmine toimus teisel aastaajal ja teistes ilmastikutingimustes, sh tööstusala poolt puhuva kagutuulega (3,1 m/s), mis soodustab müra levikut planeeringualale. Kaks eri ajal, eri mõõtjate ja mõõteseadmetega teostatud helirõhutasemete mõõtmist annavad seega sama järelduse.

Piirkonna olemasolev tööstusmüra olukord tagab kavandatavatele ridaelamutele ja nende õuealadele nõuetekohase müraolukorra juba olemasolevas olukorras, ilma täiendavate mürakaitsemeetmeteta. See lükkab ümber Terviseameti kirja peamise väite, et nõuetekohane elukeskkond ei ole tõendatud.

3. VAIDLUSTUS PUNKTIDE KAUPA

3.1 Põhjendamiskohustus ja tõendamiskoormis

Terviseameti mittekooskõlastus tugineb korduvalt sõnastustele „ei ole piisavalt hinnatud“, „ei nähtu piisava selgusega“, „ei ole piisavalt tõendatud“ ja „ei ole võimalik veenduda“. Need on väited, mitte põhjendused. Terviseamet ei näita kordagi, milline konkreetne käsitlemata allikas või puuduv näitaja muudaks vastavusjärelust – s.t tõstaks hinnatud taseme mõõtmispunkti üle normtaseme. Kui esitatud hinnang näitab vastavust, eeldab „ebapiisavuse“ väide, et haldusorgan osutab, mis täpselt on puudu ja miks see järelust muudab (HMS § 56 põhjendamiskohustus). Tegemist on müratundliku funktsiooni kavandamisega olemasolevasse mürakeskkonda uut müraallikat lisamata – olukord, mida käsitleb Õiguskantsleri 4.05.2026 seisukoht nr 7-4/260467/2603702 Terviseametile.

Õiguskantsleri hinnangul peab Terviseamet kooskõlastuse andmisest keeldumist sisuliselt põhjendama, tuginedes selgele vastuolule õigusnormi või üldplaneeringuga (PlanS § 133 lg 3); põhjendused peavad olema jälgitavad ja loogilised ega või olla paljasõnalised, ebamäärased ega hüpoteetilised (RKHKo 3-20-1329 p 59; RKHKo 3-17-2766 p 29.1). Terviseameti kiri ei too välja ühtegi normtaseme, mida müraolukord mõõtmispunkti ületaks, ning ainsa õigusnormina viidatakse PlanS § 126 lg 1 p-le 12 (vt p 3.8). Õiguskantsleri hinnangul on AÕKS § 58 vahetult asjakohane olukorras, kus planeeringuga kavandatakse uut müraallikat, ning seadusest ei järeldu üheselt, et planeeringu võiks kooskõlastamata jätta pelgalt seetõttu, et uus müratundlik hoone kavandatakse mürarikasse keskkonda. Käesolev planeering uut müraallikat ei kavanda ja normtasemed on mõõtmispunkti täidetud.

3.2 Maksimaaltasemete ja lühiajaliste sündmuste nõue on õiguslikult aluseta

- Määruse nr 71 § 6 lg 2 kohaselt ei tohi maksimaalne müratase ületada tööstusmüra korral vastava mürakategooriaga alal müra liigile kehtestatud normtasest rohkem kui 10 dB. Säte kasutab määruses defineerimata sõnaühendit „maksimaalne müratase“ ega esita indikaatorit, samas kui kõrvutine § 6 lg 3 kasutab liikluse müra puhul § 2 lõikes 7 defineeritud terminit „maksimaalne helirõhutase“ koos indikaatoriga $L_{pA,max}$. Kui määrusandja oleks § 6 lõikes 2 silmas pidanud üksiksündmuse $L_{pA,max}$ -i, oleks ta selle välja kirjutanud.
- Tööstusmüra vastavus määratakse hinnatud tasemega L_r (määruse nr 71 § 11 lg 2, § 12), mitte üksiksündmuse L_{AFmax} -iga. Üksiku manööverdus-, laadimis- või muu tippnäidu võrdlemine normtasemega ei ole määruse kohane määramistoiming.
- Määrus ei sätesta tööstusmüra „maksimaalse mürataseme“ jaoks indikaatorit, ajakarakteristikut, hindamisperioodi, sündmuste arvu ega statistilist töötlust. AÕKS § 56 lg 4 volitusnorm on selles osas täitmata – üksiku maksimaalse näidu alusel tehtav mittevastavuse järeldus ei ole seetõttu piisavalt ettenähtav ega kontrollitav.
- Määruse ainus maksimaaltaseme määramismetoodika (lisa 2 p 5.2 ja 9.2, liikluse müra tehniline mõõtemetod) on statistiline ega anna alla viie sündmuse korral üldse tulemust.
- Lühiajalised mürasündmused ja impulssmüra on määruses juba lahendatud § 12 lg 6 (helikokkupuutetasemete energeetiline summeerimine) ja parandusteguri K_2 (+5 dB) kaudu. Eraldi sündmusepõhine piirväärtus muudaks selle mehhanismi sisutühjaks.
- Kui § 6 lõiget 2 lugeda üksiksündmuse tipunäidu piiranguna, oleks II kategooria alal öisel ajal lubatud üksiksündmuse tase 55 dB (normtase 45 dB + 10 dB). Sellist taset võivad lähiväljas ületada just need tavapärased toimingud, mida nimetatakse Terviseameti kirjas – raskeveokite manööverdamine ja laadimine, aga ka sõidukiukse või kastiluugi paugatus ning konteineri või aluse asetamine. Vastavuse otsustaks siis üksainus juhuslik sündmus, mitte hindamisperioodi müraolukord, ning määruse kategooriad, perioodid, parandustegurid ja hinnatud taseme arvutamine muutuksid teisejärguliseks.

3.3 Nõue on akrediteeritud mõõtmise metoodikaga vastamatu

Nõue, et protokollis oleks „üheselt kajastatud, milline tootmistegevus mõõtmise ajal toimus“ ja et maksimumid oleksid omistatud konkreetsetele toimingutele, on teostamatu kolmel põhjusel:

- see on väljaspool standardi EVS-ISO 1996-2:2017 ulatust – meetod ei nõua kolmandate isikute tegevuste samaaegset logi; allikate eristamine tehakse salvestise järeltöötlusel, mida protokoll ka tegi;
- see nõuab kolmandate isikute (Tarmeko Grupiga seotud tootmistegevus, Greni soojuse tegevus) koostööd, mida taotleja ei saa sundida – mõõtmine tehti müraallikate valdajate osaluseta ning taotlejal puudub ligipääs nende tootmisgraafikule;
- L_{AFmax} on statistiline äärmusväärtus – mõõtmise kestuse, mitte müraallika omadus, ega ole reprodutseeritav. Üksiku tippnäidu sidumine kindla toiminguga eeldaks samaaegset sündmuste logi, mida standardmetoodika ei nõua ega võimalda.

3.4 Esinduslikkuse sisemine vastuolu

Terviseameti kiri nõuab korraga, et tulemused kajastaksid „tegelikku ja tavapärast mürasituatsiooni“ ja et „erilist tähelepanu“ pöörataks üksiktippudele. Protokoll tegi täpselt esimest – lõikas järeltöötuses välja tööstusmüraga mitteseotud valjud mürasündmused (mõõtmisprotokoll p 4): päevasel ajal nt koera haukumine, linnulaul, alarmsõiduk ja mootorratas; öhtusel ajal nt koera haukumine, muruniiduk, taarakogumiskasti visatava taara heli, inimeste kõne, lähedalt mööduv sõiduk, mootorratas ja linnulaul; öisel ajal üksikud üldisest foonist selgelt eristuvad sündmused, nt koera haukumine ja lähedalt mööduv sõiduk, et eristada esinduslik tööstusmüra olukord. Päevasel ajal lõigati välja üksnes sündmused, mis olid valjemad kui sama tunni tööstusmüra maksimaalne müratase, ning maksimaalseid müratasemeid

ei ole esitatud tundidel, mil tööstusmüra ei olnud eristatav – päevaste tundide L_{AFmax} väärtused kirjeldavad seega tööstusmüra maksimume. Öhtusel ajal on tööstusmüra võimalikud maksimaalsed mürasündmused protokollis kohaselt väga harvad ning ei ole teada, kas need pärinevad erakinnistutelt või tööstusalalt.

Mõõtmine toimus vaikse ilmaga (tuule kiirus 0,2–2,8 m/s, Riigi Ilmateenistuse Tartu-Tõravere ilmajaam).

Mõõtmine kestis 24 tundi tööpäevadel (neljapäev 27.08.2026 kell 16.00 kuni reede 28.08.2026 kell 16.00). Tööstusmüra maksimaalsed tasemed on protokollis esitatud kõigi 12 päevatunni (7.00–19.00) kohta, mis näitab, et tootmistegevus toimus mõõtmise ajal ja oli mõõtmispunktis eristatav. Üksik maksimum on definitsiooni järgi jaotuse mitteesinduslik äärmus (määruse nr 71 § 8 lg 2). Terviseamet nõuab seega kahte teineteist välistavat asja.

3.5 Kõrgeima tippnäidu (72 dB) kontroll

Kui Terviseamet sooviks siduda kõrgeima mõõdetud tunni maksimumi (11.00–12.00) määruse nr 71 § 6 lõikega 2, lugedes seda üksiksündmuse tippnäidu piiranguna, ei saa sellest tuletada kogu ala mittevastavust (TABEL 2).

TABEL 2 Kõrgeima mõõdetud tunni maksimumtaseme kontroll

Suurus	Väärtus
II kategooria päevane normtaseme	60 dB
§ 6 lg 2 üksiksündmusena loetuna (norm + 10 dB)	70 dB
Kõrgeim mõõdetud tunni L_{AFmax} (11.00–12.00)	72 dB
Ülejäänud tundide L_{AFmax} ajavahemikus 7.00–23.00 (14 tundi; tunnil 22.00–23.00 tööstusmüra ei eristunud)	53–65 dB < 70 dB

Kõik ülejäänud päevased maksimumid (53–65 dB) jäävad alla 70 dB niigi; ainus sellest kõrgem näit (72 dB) esines ühe tunni jooksul (11.00–12.00) 15 tunnist ajavahemikus 7.00–23.00, mille kohta maksimaalne müratase on protokollis esitatud (tunnil 22.00–23.00 tööstusmüra ei eristunud ja maksimumi ei esitatud). Kogu ala „mittevastavus“ sõltuks seega ühe juhusliku tunnise tipu tulemusest, samal ajal kui päevane hinnatud tase (48 dB) on 12 dB normi all.

Kliimaministeerium on oma 19.12.2025 selgituses Tallinna Keskkonna- ja Kommunaalametile (vastus 08.12.2025 kirjale nr 10-14/3229-1; välisõhu osakonna nõunik Rasmus Pruus; leitav Kliimaministeeriumi dokumendiregistris) käsitlenud määruse nr 71 § 6 lõikes 3 sätestatud liiklusrüüa maksimaalse helirõhutaseme tähendust ja kasutamist. Kliimaministeeriumi seisukoha kohaselt ei ole hetkelise tipptasemenäitaja $L_{pA,max}$ iseseisvalt sobiv näitaja pikaajalise keskkonnamõju hindamiseks, vaid täiendab keskmise mürataseme näitajaid. Määruse eesmärk ei ole keelata iga üksikut ja juhuslikku maksimaalse väärtuse ületust ning maksimaalse mürataseme piirväärtus on keskkonnaseisundi hindamise kriteerium, mitte automaatne keelunorm iga üksiksündmuse kohta. Määruse rakendamine eeldab kontekstuaalset ja proportsionaalset hindamist, sh müra esinemise sageduse, kestuse, juhuslikkuse ja vältimatuse arvestamist. Detailplaneeringutes tuleb Kliimaministeeriumi hinnangul maksimaalsete müratasemetega võimalusel arvestada ja neid analüüsida, kuid neid ei tohi käsitleda absoluutse keelunormina – eriti olukorras, kus keskmised müratasemed on normi piires. Samuti ei saa üksik mõõtetulemus olla ainus alus piirava otsuse tegemiseks. Kui see kehtib määruses defineeritud liiklusrüüa maksimaalse helirõhutaseme kohta, kehtib see seda enam tööstusmüra „maksimaalse mürataseme“ kohta, millele määrus indikaatorit ega määramismetoodikat ei sätesta. Määruse ülejäänud süsteemiga kõlab kokku § 6 lõike 2 lugemine lühema hindamisperioodi hinnatud taseme piiranguna: mürarikkaima tunni hinnatud tase (§ 12 lg 7 ja 11) ei tohi ületada normtasest rohkem kui 10 dB. Mõõtmistulemuste kohaselt on mürarikkaima päevase tunni $L_{A,eq}$ 49 dB (lubatud 70 dB) ja mürarikkaima öise tunni $L_{A,eq}$ 45 dB (lubatud 55 dB). Need tasemed sisaldavad ka liiklusrüüa ja

loodushelisid. Protokollis esitatud L_{AFmax} väärtused on mõõtetulemused, mitte § 6 lg 2 tähenduses määratud maksimaalne müratase.

3.6 Täiendavad allikad ja „varasemad mürakaebused“ on konkretiseerimata

Terviseamet ei näita, et Tarmeko Grupiga seotud tootmisteggevus või Greni soojuse tegevus oleks mõõtmispunktis normtasest ületav domineeriv allikas – mõõtmine hõlmab olemasolevat tööstusmüra tervikuna ja tulemus vastab normile. Mõõtmise tulemus iseloomustab summaarset müra ning eri müraallikate tasemed määratakse eraldi üksnes vajaduse korral – kui summaarne tase vastab normile, sellist vajadust ei ole. Ka siis, kui kogu mõõdetud müra (tööstus- ja liiklusrumüra ning loodushelid kokku) käsitleda liiklusrumüra, on selle ekvivalenttase päevasel ajavahemikul ca 47 dB ja öisel ajavahemikul ca 42 dB (arvutatud mõõtmisprotokolli TABELI 5 tunnitasetest). See jääb alla II kategooria liiklusrumüra piirväärtuse (60/55 dB) ja ka sihtväärtuse (55/50 dB). Tööstus- ja liiklusrumüra eraldi hindamine ega nende koosmõju täiendav hindamine ei saa seega vastavusjärgeldust muuta. Lisaks on detailplaneeringu koosseisus koostatud eraldi liiklusrumüra hinnang (Hendrikson & Ko OÜ, seletuskirja ptk 7), mistõttu on tööstus- ja liiklusrumüra planeeringus käsitletud ka eraldi. Tootmisega seotud sõidukite liikumine, raskeveokite manööverdamine ja laadimine tootmisterritooriumil on paigse müraallika tegevuse osa ning sisaldub mõõdetud tööstusmüras; avalikel teedel toimuv tootmisega seotud liiklus sisaldub liiklusrumüras. Väheoluliste müraallikate eraldi väljatoomise nõue on ebaproportsionaalne, kui hinnatud tase juba vastab.

„Varasematele mürakaebustele“ on viidatud üldsõnaliselt, allikat, sisu ega põhjendatust nimetamata; tõendamata kaebusele viitamine ei ole mittekooskõlastuse õiguspärane alus.

Õiguskantsleri hinnangul peab normtaseme ületamise korral abinõusid rakendama müraallika valdaja (AÕKS § 56 lg 2 p 1, § 59; RTHS § 16 lg 2 ja 3) ning Terviseametil on selleks riikliku ja haldusjärelevalve pädevus. Ei ole põhjendatud, kui planeeringu kooskõlastamata jätmise kaudu kantakse müraolukorra lahendamise kohustus sisuliselt üle isikule, kes selle eest ei vastuta ja kellel puuduvad õiguslikud võimalused olukorda muuta. Kui varasemad kaebused samade müraallikate suhtes on põhjendatud, tuleb neid lahendada järelevalves müraallika valdaja suhtes. Kui Terviseamet peab maksimaalsete tasemetega, lühiajaliste mürasündmuste ja mõõtmise ajal toimunud tootmisteggevuse dokumenteerimise nõudeid vajalikuks, peab ta neid samadel alustel kohaldama ka oma riiklikus järelevalves kaebuste lahendamisel – müraallika valdaja suhtes, kes vastutab normtaseme järgimise eest (AÕKS § 59) –, mitte üksnes detailplaneeringu kooskõlastamisel. Sama normi ei saa kohaldada planeeringust huvitatud isiku suhtes rangemalt kui müraallika valdaja suhtes. Kui need nõuded on täidetud Aiandi tee 16 ja Aiandi tee 2 kinnistutel, on need täidetud ka kaugemal paiknevatel kavandatavatel ridaelamutel.

3.7 Müratõkkevall on olemasolev, mitte kavandatav rajatis

Terviseameti kiri käsitleb müratõkkevalli „kavandatuna“, kuid detailplaneeringuga müratõkkevalli ei kavandata. Detailplaneeringu seletuskirja ptk 2.1 ja joonise nr 2 „Kontaktvööndi funktsionaalsed seosed“ kohaselt on müratõkkevall olemasolev rajatis, mis paikneb Tarmeko Grupi territooriumi läänepoolsel alal elamute poolse küljel. Planeeringus on see esitatud üksnes mõjuala olemasoleva olukorra kirjeldusena. Müratõkkevall on seega olemasoleva mürakeskkonna osa ja selle mõju sisaldub mõõtmistulemustes (L_d 48 dB < 60 dB). Nõue tõendada „kavandatud müratõkkevalli“ efektiivsust ja piisavust ei ole selliselt asjakohane: planeering ei näe ette müratõkkevalli ega muid väliseid mürakaitsemeetmeid, mille piisavust oleks vaja tõendada, sest normtasemed on täidetud juba olemasolevas olukorras. Olemasoleva müratõkkevalli säilimine ja tõhusus on müraallika valdaja vastutusel (AÕKS § 59).

3.8 PlanS § 126 lg 1 p 12 – menetlusstaadium

Säte nõuab, et detailplaneering müra- ja vibratsioonitingimused lahendaks ning seaks vajalikud keskkonningimused – mitte et kogu vastavus oleks detailplaneeringu staadiumis lõplikult tõendatud. Vajalikud tingimused saab siduvalt seada ja kanda edasi ehitusloa menetlusse (Õiguskantsleri hinnangul selguvad ehituslikud lahendused projekteerimise käigus ning nende vastavust detailplaneeringus seatud nõuetele hinnatakse ehitusloa menetluses). Nõue tõendada „täielik vastavus“ juba planeeringustaadiumis ajab segi tingimuste lahendamise ja lõpliku vastavuse tõendamise. Õiguskantsleri hinnangul ei ole detailplaneeringu kooskõlastamata jätmine pelgalt seetõttu, et selles ei ole esitatud alles projekteerimise käigus leitavaid konkreetseid ehituslikke lahendusi, põhjendatud ning kooskõlastamisel tuleb vältida nõudmisi, mida selles menetlusetapis vaja ei ole või mille õiguslik alus ei ole üheselt selge.

4. JÄRELDUS JA ETTEPANEK

- Akrediteeritud mõõtmine tõendab kavandatava elamufunktsiooni asukohas (mõõtmispunkt MP 1) vastavuse II kategooria tööstusmüra normtasemetele 12 dB varuga päeval ja eristatava tööstusmüra puudumise öösel – olemasolevas olukorras, ilma täiendavate leevendusmeetmeteta. Ka kogu mõõdetud müra koos liiklusemüraga jääb alla II kategooria liiklusemüra normtasemetele.
- Terviseameti kirjas esitatud täiendavad nõuded on akrediteeritud metoodikaga vastamatud ja juba tõendatud vastavust arvestades mittevajalikud. Detailplaneeringuga müratõkkevalli ei kavandata – olemasolev müratõkkevall on mõõdetud mürakeskkonna osa ning nõue tõendada müratõkkevalli efektiivsust ei puuduta planeeringulahendust.
- Terviseameti mittekooskõlastusel puudub õiguslik alus. Palume Terviseametil detailplaneering kooskõlastada või näidata konkreetset: **milline suurus, millise indikaatori ja määramismetoodikaga määratud, ületab millist normtaset millises mõõtmis- või arvutuspunktis** – s.t esitada väidetav mittevastavus samadel alustel, mida määrus normi adreessadilt nõuab.

koostas:

Marko Ründva
juhatuse liige
/allkirjastatud digitaalselt/

